

Élménybeszámoló

Március [??]. A sok készülődés végével fél tízkor végre elindultunk Romániába. Kis csapatunk mindössze nyolc tagból állt. Három osztálytársam, Kristóf, Norbi és Lívi, egy tizenegyedikes lány, Fruzsi, angoltanárunk Steinbachné H. Mária, Kozma Győző és sofőrünk Julcsi.

Egy kis busszal mentünk, de bőven elértünk mindannyian. A csomagokkal sem volt különösebb gond. Délután 2 óra felé már Romániában voltunk, de mint azt később közölték velünk, még az út felénél sem tartottunk. Egészen estig ugyanazt a tájat láttuk mint amit Magyarországon, így mindenki számára felüdülés volt amikor beértünk a hegyek közé, ahol ráadásul hó volt. Nem is akármilyen, ugyanis a haladást jelentős mértékben lelassította, de mindez nem szegte senki kedvét sem, ugyanis az egész társaság el volt foglalva a medvékkel – amikből természetesen egyet sem láttunk. Késő éjjel végre oda értünk Gyergyószentmiklósról, ami ideiglenes szálláshelyünk volt, amíg a Vaslui-i kollégiumba nem értünk.

Utunkat másnap korán reggel folytattuk. Nem tartott sokáig míg végül végső állomásunkhoz értünk. A kollégiumi szobák teljes mértékben feledtették velünk az amúgy csúnyácska környéket, ugyanis a várakkal ellentétben nagyon nagyok voltak, így teljesen kényelmesen elértünk. Nem sokáig maradhattunk azonban ott, ugyanis rögtön mentünk is a polgármesteri hivatalba meghallgatni egy projektnyitó beszédet. Utána visszamentünk elfogyasztani a – egyébként nagyon finom – ebédet. Az igazi projekt csak ezután kezdődött, ahol Román szervezésben – a többi nemzet képviselőivel karöltve – össze kellett szerelni egy számítógépet, ami nem okozott különösebb gondot. Az ezt követő városnézés is értékes perceket szerzett mindenkinek, de nem annyira mint az este kilenctől tízig tartó billiárdozás a helyi plázában, a Silver Mallban.

A következő két nap eseményei is nagyon jók voltak, számos helyet megismertünk. Mentünk felvonóval, visszamentünk a hegyekbe kirándulni – amiből a végén csak egy ebéd lett. Mindenki előszeretettel kóstolta meg a helyi ételeket, különlegességeket. Az időjárással már nem volt akkora szerencsénk. Többnyire nagyon hideg volt, Szerdán a hazafelé úton az egész csapat bement egy kolostorba, ami szerencsére kellemesen meleg volt. Alig akartunk kimenni. Csütörtök este ismét ellátogattunk a Silver Mallba, ami mindenki kedvenc helye lett, csak ezúttal bowlingozni. A második napon megismert Román fiatalok ismét ott voltak, és szívven játszottak velünk. Később a kollégiumba is feljöttek elbúcsúzni, és beszélgetni velünk. Összességében mindenki nagyon élvezte az ott eltöltött időt, maradni akartunk legalább egy pár napot még. Este mindenki összepakolta a cuccait.

Legalábbis kellett volna, többnyire ezért is késtünk el majdnem a reggeliről. Eztán egész nap utaztunk, meg sem álltunk Paksig, ahova éjfélkor sikerült elérnünk. Leszálláskor sikeresen elhagytam a hátizsákom, de sofőrünk Julcsi volt olyan kedves, és elvitte nekem.